

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 17 december 2010

Nr 1099—1102

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1099	Lag om ändring av 2 c kap. i strafflagen	3457
1100	Statsrådets förordning om EG-typgodkännande av traktorer och släpvagnar och utbytbar dragen utrustning till traktorer	3460
1101	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om säker användning och besiktning av arbetsutrustning	3469
1102	Statsrådets förordning om upphävande av statsrådets beslut om personlyft med kran och gaffeltruck	3472

Nr 1099

Lag

om ändring av 2 c kap. i strafflagen

Utfärdad i Helsingfors den 10 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen (39/1889) 2 c kap. 4 §, 5 § 2 mom., 7 och 10 § samt 12 § 2 mom., sådana de lyder, 2 c kap. 4, 7 och 10 § samt 12 § 2 mom. i lag 780/2005 och 5 § 2 mom. i lag 1451/2007, samt
fogas till 2 c kap. en ny 10 a § som följer:

2 c kap.

straff som verkställs på samma gång som fängelsestraff på livstid.

Om fängelse

4 §

Sammanräkning av fängelsestraff

Om den dömda samtidigt ska avtjäna flera fängelsestraff på viss tid och ett gemensamt fängelsestraff inte bestäms för dessa, ska de räknas samman i fängelset.

Fängelse på livstid omfattar de fängelsestraff, förvandlingsstraff för böter och arrest-

5 §

Definition och bestämmande av villkorlig frigivning

Den som avtjänar ett fängelsestraff på viss tid ska friges villkorligt, om inte något annat följer av 9 §, när han eller hon avtjänat två

tredjedelar av straffet eller hälften av straffet för ett brott som han eller hon begått före 21 års ålder. En fånge som under tre år före brottet inte avtjänat ett fängelsestraff i ett fängelse ska friges villkorligt när hälften av straffet eller en tredjedel av straffet för ett brott som han eller hon begått före 21 års ålder avtjänats. De sistnämnda kvotdelarna kan tillämpas även om personen i fråga under tre år före brottet i fängelse har avtjänat förvandlingsstraff för böter eller straff för vägran att fullgöra civiltjänst enligt 74 § i civiltjänstlagen (1446/2007) eller för civiltjänstgöringsbrott enligt 75 § i den lagen, för vägran att fullgöra civiltjänst under extra tjänstgöring eller under mobilisering enligt 76 § i den lagen eller för civiltjänstgöringsbrott under extra tjänstgöring eller under mobilisering enligt 77 § i den lagen eller för vägran att fullgöra värnplikt enligt 118 § i värnpliktslagen (1438/2007), för uteblivande från uppbud under mobilisering enligt 120 § i den lagen, för undvikande av tjänstgöring enligt 122 § i den lagen eller för undvikande av tjänstgöring under mobilisering enligt 123 § i den lagen. Vid beräkning av kvotdelar beaktas inte delar av en dag. Den avräkning för tiden för frihetsberövande som avses i 6 kap. 13 § i denna lag ska dras av från ovannämnda kvotdelar och den kvotdel som avses i 12 § 1 mom. i detta kapitel.

7 §

Villkorlig frigivning från flera fängelsestraff på viss tid som verkställs på samma gång

En fånge som avtjänar flera fängelsestraff på viss tid som verkställs på samma gång friges villkorligt efter att ha avtjänat den tid av straffet som utgör summan av den tid som ska avtjänas av varje straff enligt den kvotdel som avses i 5 § 2 mom., 11 § 1 mom. eller 12 § 1 mom. När kvotdelar räknas samman beaktas inte delar av en dag.

En fånge som avtjänar flera fängelsestraff på viss tid som verkställs på samma gång ska friges villkorligt senast när straff har avtjänats sammanlagt i högst 15 år. Om det emellertid med stöd av 11 § har bestämts att redan

ett av de fängelsestraff på viss tid som verkställs på samma gång ska avtjänas i sin helhet, ska fången friges villkorligt senast när straff har avtjänats sammanlagt i högst 20 år. Vid beräkningen av maximitiden ska de avräkningar som enligt 6 kap. 13 § ingår i straffen beaktas.

Om en fånge som avtjänar ett fängelsestraff på viss tid eller en häktad gör sig skyldig till ett brott som avses i 11 § 1 mom. 1 punkten, kan domstolen på yrkande av åklagaren besluta att bestämmelserna i 2 mom. i denna paragraf om de maximitider som ska avtjänas inte tillämpas på det straff som döms ut.

10 §

Villkorlig frigivning från fängelse på livstid

Den som dömts till fängelse på livstid kan friges villkorligt tidigast när det förflutit tolv år av fängelsetiden. En fånge som dömts till fängelse på livstid för ett brott som han eller hon begått före 21 års ålder kan friges villkorligt tidigast när det förflutit tio år av fängelsetiden.

När frågan om villkorlig frigivning prövas, ska vikt fästas vid arten av det eller de brott som ledde till fängelse på livstid, vid övriga straff som fängelsestraffet på livstid omfattar eller som har avtjänats under den i 10 a § avsedda fängelsetiden, vid den dömdes övriga eventuella senare brottslighet samt vid de omständigheter som avses i 9 § 2 mom. Genomförandet av den plan för strafftiden som avses i 4 kap. 6 § i fängelselagen och fångens uppförande under fängelsetiden också i övrigt ska beaktas när frigivning prövas.

Innan en fånge friges villkorligt från fängelse på livstid, kan han eller hon försättas i övervakad frihet på prov. Om Brottsförmyndigheten anser att frigivning som avses i 2 mom. måste omprövas på grund av ett brott som uppdragats före den villkorliga frigivningen, ska myndigheten föra ärendet till Helsingfors hovrätt för ny behandling. På samma sätt ska det förfaras i ärenden som gäller inräkning i strafftiden och som avses i 8 § 4 mom. och i 3 kap. 7 § i fängelselagen.

Bestämmelser om behandlingen av ärendet vid Helsingfors hovrätt finns i lagen om förfarandet vid frigivning av långtidsfångar (781/2005).

10 a §

Beräkning av en livstidsfånges fängelsetid

Som fängelsetid för en fånge som avtjänar ett straff på livstid räknas strafftiden och den tid som fången innan han eller hon har börjat avtjäna sitt straff har varit anhållen, häktad eller annars frihetsberövad för det brott som ledde till fängelse på livstid.

Den tid av frihetsberövande som avses i 1 mom. räknas som fängelsetid även om fången samtidigt har avtjänat ett fängelsestraff på viss tid, ett förvandlingsstraff för böter eller ett arreststraff.

Om ett fängelsestraff på livstid omfattar andra fängelsestraff, räknas sådana avräkningar i enlighet med 6 kap. 13 § från dessa straff som hänför sig till tiden innan frihetsberövande enligt 1 mom. har börjat inte in i fängelsetiden.

Helsingfors den 10 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

12 §

Ny domstolsbehandling

Innan en fånge frigives villkorligt kan fången försättas i övervakad frihet på prov. Om Brottspåföljdsmyndigheten anser att frigivning som avses i 1 mom. måste omprövas på grund av ett brott som uppdagats före den villkorliga frigivningen, ska myndigheten föra ärendet till Helsingfors hovrätt för ny behandling.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2011.

Lagens 2 c kap. 7 § 2 och 3 mom. tillämpas på de fall där alla fängelsestraff som ska verkställas har dömts för brott som begåtts efter lagens ikraftträdande. I övrigt tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft. Tillämpas olika kvotdelar på de fängelsestraff på viss tid som ska räknas samman, ska avräkningen för den kvotdel som överstiger maximitiden 20 år gälla för det straff som vid sammanräkningen leder till det lindrigaste slutresultatet.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Justitieminister *Tuija Brax*

Statsrådets förordning**om EG-typgodkännande av traktorer och släpvagnar och utbytbar dragen utrustning till traktorer**

Utfärdad i Helsingfors den 2 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 5 § 2 mom. i lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav (1016/2004) samt 38 § 2 mom. och 40 § 1 mom. i fordonslagen (1090/2002), av dem 40 § 1 mom. i fordonslagen sådant det lyder i lag 226/2009:

rådets direktiv 76/115/EEG (31976L0115); EGT nr L 024, 30.1.1976, s. 6
rådets direktiv 76/432/EEG (31976L0432); EGT nr L 122, 8.5.1976, s. 1
rådets direktiv 76/763/EEG (31976L0763); EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 135
rådets direktiv 78/764/EEG (31978L0764); EGT nr L 255, 18.9.1978, s. 1
kommissionens direktiv 79/1073/EEG (31979L1073); EGT nr L 331, 27.12.1979, s. 20
rådets direktiv 80/720/EEG (31980L0720); EGT nr L 194, 28.7.1980, s. 1
rådets direktiv 81/575/EEG (31981L0575); EGT nr L 209, 29.7.1981, s. 30
kommissionens direktiv 82/318/EEG (31982L0318); EGT nr L 139, 19.5.1982, s. 9
rådets direktiv 82/890/EEG (31982L0890); EGT nr L 378, 31.12.1982, s. 45
kommissionens direktiv 82/953/EEG(31982L0953); EGT nr L 386, 31.12.1982, s. 31
kommissionens direktiv 83/190/EEG (31983L0190); EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 13
rådets direktiv 86/297/EEG (31986L0297); EGT nr L 186, 8.7.1986, s. 19
rådets direktiv 86/298/EEG (31986L0298); EGT nr L 186, 8.7.1986, s. 26
rådets direktiv 86/415/EEG (31986L0415); EGT nr L 240, 26.8.1986, s. 1
rådets direktiv 87/354/EEG (31987L0354); EGT nr L 192, 11.7.1987, s. 43
rådets direktiv 87/402/EEG (31987L0402); EGT nr L 220, 8.8.1987, s. 1—43
kommissionens direktiv 88/410/EEG (31988L0410); EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 27
kommissionens direktiv 88/411/EEG (31988L0411); EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 30
kommissionens direktiv 88/412/EEG (31988L0412); EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 31
kommissionens direktiv 88/413/EEG (31988L0413); EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 32
kommissionens direktiv 88/414/EEG (31988L0414); EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 34
kommissionens direktiv 88/465/EEG (31988L0465); EGT nr L 228, 17.8.1988, s. 31
rådets direktiv 89/173/EEG I, II 1—2, III—VI (31989L0173); EGT nr L 67, 10.3.1989, s. 1
rådets direktiv 89/680/EEG (31989L0680); EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 26
rådets direktiv 89/681/EEG (31989L0681); EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 27
rådets direktiv 89/682/EEG (31989L0682); EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 29
kommissionens direktiv 90/629/EEG (31990L0629); EGT nr L 341, 6.12.1990, s. 14
kommissionens direktiv 96/38/EG (31996L0038); EGT nr L 187, 26.7.1996, s. 95
kommissionens direktiv 96/63/EG (31996L0063); EGT nr L 253, 10.5.1996, s. 13
Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG (31979L0054); EGT nr L 277, 10.10.1997, s. 24
kommissionens direktiv 98/38/EG (31998L0038); EGT nr L 170, 16.6.1998, s. 13
kommissionens direktiv 98/39/EG (31998L0039); EGT nr L 170, 16.6.1998, s. 15
kommissionens direktiv 98/40/EG (31998L0040); EGT nr L 171, 17.6.1998, s. 28
kommissionens direktiv 98/89/EG (31998L0089); EGT nr L 322, 1.12.1998, s. 40
kommissionens direktiv 1999/40/EG (31999L0040); EGT nr L 124, 18.5.1999, s. 11
kommissionens direktiv 1999/55/EG (31999L0055); EGT nr L 146, 11.6.1999, s. 28
kommissionens direktiv 1999/56/EG (31999L0056); EGT nr L 146, 11.6.1999, s. 31
kommissionens direktiv 1999/57/EG (31999L0057); EGT nr L 148, 15.6.1999, s. 35
kommissionens direktiv 1999/58/EG (31999L0058); EGT nr L 148, 15.6.1999, s. 37
rådets direktiv 1999/86/EG (31999L0086); EGT nr L 297, 18.11.1999, s. 22
kommissionens direktiv 2000/1/EG (32000L0001); EGT nr L 021, 26.1.2000, s. 16
kommissionens direktiv 2000/2/EG (32000L0002); EGT nr L 021, 26.1.2000, s. 23
kommissionens direktiv 2000/19/EG (32000L0019); EGT nr L 094, 14.4.2000, s. 31
kommissionens direktiv 2000/22/EG (32000L0022); EGT nr 107, 4.5.2000, s. 26

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG (32000L0025); EGT nr L 173, 12.7.2000, s. 1
 kommissionens beslut 2000/63/EG (32000D0063); EGT nr L 022, 27.1.2000, s. 66
 kommissionens direktiv 2001/3/EG (32001L0003); EGT nr L 028, 30.1.2001, s. 1
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG (32003L0037); EGT nr L 171, 9.7.2003, s. 1
 rådets direktiv 2004/66/EG (32004L0066); EGT nr L 168, 1.5.2004, s. 35
 kommissionens direktiv 2005/13/EG (32005L0013); EGT nr L 055, 1.3.2005, s. 35
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/41/EG (32005L0041); EUT nr L 255, 30.9.2005, s. 149
 kommissionens direktiv 2005/67/EG (32005L0067); EUT nr L 273, 19.10.2005, s. 17
 kommissionens direktiv 2006/26/EG (32006L0026); EUT nr L 65, 7.3.2006, s. 22
 rådets direktiv 2006/96/EG (32006L0096); EUT nr L 363, 20.12.2006, s. 81
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/2/EG (32008L0002); EUT nr L 24, 29.1.2008, s. 30
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/57/EG (32009L0057); EUT nr 261, 3.10.2009, s. 1
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/58/EG (32009L0058); EUT nr 198, 30.7.2009, s. 4
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/59/EG (32009L0059); EUT nr 198, 30.7.2009, s. 9
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/60/EG (32009L0060); EUT nr 198, 30.7.2009, s. 15
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/61/EG (32009L0061); EUT nr 203, 5.8.2009, s. 19
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/63/EG (32009L0063); EUT nr 214, 19.8.2009, s. 23
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/64/EG (32009L0064); EUT nr 216, 20.8.2009, s. 1
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/66/EG (32009L0066); EUT nr 201, 1.8.2009, s. 11
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/68/EG (32009L0068); EUT nr 203, 5.8.2009, s. 52
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/75/EG (32009L0075); EUT nr 261, 3.10.2009, s. 40
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/76/EG (32009L0076); EUT nr 201, 1.8.2009, s. 18
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/144/EG (32009L0144); EUT nr 27, 30.1.2010, s. 33
 kommissionens direktiv 2010/22/EG (32010L0022); EUT nr L 91, 10.4.2010, s. 1
 kommissionens direktiv 2010/52/EG (32010L0052); EUT nr L 213, 13.8.2010, s. 37

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på EG-typgodkännande av traktorer, släpvagnar eller utbytbara dragen utrustning vilkas högsta konstruktionsmässiga hastighet är minst 6 km/h och som är tillverkade i en eller flera etapper och avsedda att användas inom jord- och skogsbruk. Förordningen tillämpas dessutom på EG-typgodkännande av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon.

Denna förordning tillämpas även på EG-typgodkännande i flera etapper av icke färdigbyggda och etappvis färdigbyggda fordon.

Förordningen tillämpas dock inte på utbytbara utrustning som helt saknar kontakt med marken under vägtransport och inte heller på trafiktraktorer som avses i 14 § 3 mom. 4 punkten i fordonslagen (1090/2002) och som är nationellt typgodkända.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *direktivet om typgodkännande* Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG,

2) *särdirektiv* direktiv som anges i bilagan till denna förordning,

3) *EG-typgodkännande* ett förfarande genom vilket en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) intygar att fordonstypen uppfyller de tekniska kraven i direktivet om typgodkännande eller att ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet uppfyller de tekniska kraven i ett särdirektiv,

4) *EG-typgodkännande i flera etapper* ett förfarande genom vilket en eller flera EES-stater intygar att en fordonstyp, som beroende av det konstruktionsstadium den befinner sig i, är icke färdigbyggd eller färdigbyggd uppfyller de tekniska kraven i direktivet om typgodkännande,

5) *fordon* en färdigbyggd, icke färdigbyggd eller etappvis färdigbyggd traktor,

släpvagn eller utbytbar dragen utrustning avsedd att användas inom jord- och skogsbruk,

6) *fordonskategori* en grupp av fordon där alla fordon har samma egenskaper i fråga om utformning,

7) *fordonstyp* fordon inom samma fordonskategori hos vilka de huvudaspekter som avses i kapitel A i bilaga II till direktivet om typgodkännande är identiska; en fordonstyp får förekomma i de varianter och olika versioner som anges i kapitel A i bilaga II,

8) *traktor* ett sådant fordon som avses i 14 § i fordonslagen,

9) *släpvagn* ett fordon som dras och är avsett att användas inom jord- och skogsbruk och som främst är avsett för transport av last och konstruerat för att sammankopplas med en traktor för utnyttjande i jord- och skogsbruk,

10) *utbytbar dragen utrustning* ett fordon som dras och är avsett att användas inom jord- och skogsbruk och som är konstruerat för att dras av en traktor och som ändrar traktorns funktionssätt eller utökar det med en ny funktion,

11) *grundfordon* ett icke färdigbyggt fordon vars identifieringsmärkning bevaras under alla etapper i processen för ett EG-typgodkännande i flera etapper,

12) *icke färdigbyggt fordon* ett fordon vars förfärdigande kräver åtminstone ytterligare en etapp för att det ska kunna uppfylla kraven i direktivet om typgodkännande,

13) *färdigbyggt fordon* ett fordon som genomgått den sista etappen i processen för ett EG-typgodkännande i flera etapper och som uppfyller kraven i direktivet om typgodkännande,

14) *system* apparatur som utgör en väsentlig del av fordonet och som i allmänhet inte kan lösgöras i separata komponenter,

15) *komponent* en anordning avsedd att ingå i ett fordon som kan lösgöras från eller installeras i fordonet och som kan typgodkännas separat,

16) *separat teknisk enhet* en anordning avsedd att ingå i ett fordon som hänför sig till en viss fordonstyp och som kan typgodkännas separat eller som en del av fordonstypen,

17) *intyg om överensstämmelse* det dokument som avses i bilaga III till direktivet om typgodkännande och som tillhandahålls av

tillverkaren för att intyga att ett fordon som har godkänts i enlighet med denna förordning motsvarar alla bestämmelser som är tillämpliga vid tiden för tillverkningen och i vilket det konstateras att fordonet kan inregistreras eller tas i bruk i alla medlemsstater utan kompletterande inspektion,

18) *tillverkare* den som är ansvarig inför typgodkännandemyndigheten för alla moment i typgodkännandeprocessen och för att produktionen sker i överensstämmelse med kraven; tillverkaren behöver inte vara direkt delaktig i alla stadier av produktionen av ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet.

Ett sådant EG-typgodkännande av system, komponenter och separata tekniska enheter som avses ovan i 1 mom. 3 och 4 punkten jämföras med typgodkännanden baserade på E-reglementen i enlighet med överenskommelsen om förenhetligande av villkoren för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/1976) samt med typgodkännanden som baserar sig på standardiserade OECD-koder, så som bestäms i direktivet om typgodkännande.

3 §

Ansökan om EG-typgodkännande av fordon

Tillverkaren ska lämna in ansökan om EG-typgodkännande till typgodkännandemyndigheten i en EES-stat. I Finland ska ansökan lämnas in till Trafiksäkerhetsverket. Till ansökan ska informationsdokument bifogas i vilka de uppgifter som krävs enligt bilaga I till direktivet om typgodkännande ingår. Informationsdokumentet ska stå till typgodkännandemyndighetens förfogande fram till den dag då EG-typgodkännande beviljas eller ansökan om EG-typgodkännande avslås. Ansökan för ett och samma fordon får inte lämnas in till typgodkännandemyndigheten i fler än en EES-stat.

4 §

Fordonstyper som ska godkännas

Om inte annat följer av 10 § 1 mom., ska

Trafiksäkerhetsverket bevilja ett fordon EG-typgodkännande, om

1) det motsvarar de uppgifter som anges i det informationsdokument som följer mall A i bilaga I till direktivet om typgodkännande, och

2) det uppfyller de tekniska krav som ställs genom särdirektiv.

De tekniska krav som ställs genom särdirektiv kontrolleras genom utsedda tekniska tjänster i enlighet med 47 § i fordonslagen.

5 §

Etappvis typgodkännande

Tillverkaren ska inför den första etappen för godkännande lämna in ansökan om EG-typgodkännande till typgodkännandemyndigheten i en EES-stat. I Finland ska ansökan lämnas in till Trafiksäkerhetsverket. Till ansökan ska bifogas de delar av informationsdokumenten och de intyg över EG-typgodkännande som motsvarar det konstruktionsstadium som fordonet befinner sig i vid tidpunkten för ansökan.

Tillverkaren ska inför den andra etappen eller de därpå följande etapperna för godkännande till typgodkännandemyndigheten lämna in de delar av informationsdokumenten och de intyg över EG-typgodkännande som motsvarar det konstruktionsstadium som fordonet befinner sig i vid tidpunkten för ansökan samt ett exemplar av det intyg över EG-typgodkännande som beviljats det icke färdigbyggda fordonet i föregående etapp. Därutöver ska tillverkaren lämna in en detaljerad förteckning över de ändringar och tillägg som har gjorts i det icke färdigbyggda fordonet.

6 §

Fordon som ska godkännas etappvis

Om inte annat följer av 10 § 1 mom., ska Trafiksäkerhetsverket bevilja EG-typgodkännande för fordon som motsvarar de uppgifter som getts i informationsdokumenten och som

uppfyller de tekniska krav som ställs i särdirektiven.

7 §

Ansökan om EG-typgodkännande av system, komponenter och separata tekniska enheter

Tillverkaren ska lämna in ansökan gällande EG-typgodkännande av ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet till typgodkännandemyndigheten i en EES-stat. I Finland ska ansökan lämnas in till Trafiksäkerhetsverket. En separat ansökan ska lämnas in för varje typ som ska godkännas. Till ansökan bifogas ett informationsdokument i enlighet med tillämpligt särdirektiv. Informationsdokumenten ska stå till typgodkännandemyndighetens förfogande fram till den dag då EG-typgodkännande beviljas eller ansökan om EG-typgodkännande avslås.

Det typgodkännande som avses i 1 mom. beviljas i enlighet med bestämmelserna i särdirektiven.

8 §

System, komponenter och separata tekniska enheter som ska godkännas

Om inte annat följer av 10 § 1 mom., ska Trafiksäkerhetsverket bevilja EG-typgodkännande för system, komponenter eller separata tekniska enheter som motsvarar uppgifterna i informationsdokumenten och som uppfyller de tekniska kraven i de tillämpliga särdirektiv som finns förtecknade i kapitel B i bilaga II till direktivet om typgodkännande.

9 §

Intyg om överensstämmelse och EG-typgodkännandemärke

Bestämmelser om intyg om överensstämmelse och användning av EG-typgodkännandemärke finns i 41 § i fordonslagen.

Om det ingår användningsbegränsningar i intyget över EG-typgodkännande, ska tillverkaren till varje system, komponent eller sepa-

rat teknisk enhet som godkänts bifoga detaljerade uppgifter om begränsningarna.

10 §

Meddelande till kommissionen och andra EES-stater

Om Trafiksäkerhetsverket avslår en sådan ansökan som avses i 3, 5 eller 7 § med stöd av 37 § i fordonslagen, ska verket omedelbart underrätta kommissionen och typgodkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna om beslutet och dess motivering.

Trafiksäkerhetsverket ska inom en månad från det att beslut fattats sända en kopia av varje utfärdat intyg om EG-typgodkännande som gäller godkännande av, vägran att godkänna eller återkallande av ett godkännande av en fordonstyp till typgodkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna.

Trafiksäkerhetsverket ska varje månad sända typgodkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna en förteckning över alla uppgifter som krävs i bilaga IV till direktivet om typgodkännande i fråga om de EG-typgodkännanden av system, komponenter och separata tekniska enheter som Trafiksäkerhetsverket har beviljat, förvägrat eller återkallat under månaden i fråga.

Trafiksäkerhetsverket ska en gång om året sända kommissionen och de övriga EES-staterna en förteckning över de undantag från en eller flera bestämmelser i ett eller flera särdirektiv som beviljats sådana fordonstyper som avses i 14—16 §.

11 §

Meddelande om EG-typgodkännandemyndigheter och tekniska tjänster

Social- och hälsovårdsministeriet ska meddela kommissionen och de övriga EES-staterna vilken myndighet som är typgodkännandemyndighet i Finland samt myndighetens adress och ansvarsområden.

Trafiksäkerhetsverket ska meddela kommissionen och de övriga EES-staterna kontaktuppgifterna för de tekniska tjänster som verket har utsett samt meddela för vilka provningsförfaranden tjänsterna har utsetts.

Bestämmelser om vilka krav som ställs på de tekniska tjänsterna finns i 47 § i fordonslagen.

12 §

Ändringar av typgodkännanden

Om ett typgodkännande ändras på grund av att ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet har ändrats, uppdaterar Trafiksäkerhetsverket det tekniska underlaget och dess index efter att ha fått uppgifter om dessa ändringar från tillverkaren.

Om det ursprungliga typgodkännandet utvidgas, ska myndigheten förse intyget med ett utvidgningsnummer genom vilket syftet med utvidgningen och datumet för den nya publiceringen framgår.

Ändringar i det tekniska underlaget och dess index görs och utvidgningsnummer utfärdas endast om resultaten av utförda provningar och kontroller visar att kraven för typgodkännande har uppfyllts.

13 §

Åtgärder i anslutning till produktionens överensstämmelse med kraven och bristande överensstämmelse hos en typ

Om Trafiksäkerhetsverket har beviljat typgodkännande, ska verket i den mån det är nödvändigt och vid behov i samarbete med typgodkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna se till att de serietillverkade fordonen, komponenterna, systemen eller separata tekniska enheterna stämmer överens med den godkända typen på det sätt som anges i 45 § i fordonslagen.

Om typgodkännandemyndigheten i en annan EES-stat underrättar Trafiksäkerhetsverket om att ett fordon, en komponent, ett system eller en separat teknisk enhet som Trafiksäkerhetsverket har godkänt inte stämmer överens med EG-typgodkännandet, ska Trafiksäkerhetsverket handla i enlighet med 1 mom. så snabbt som möjligt, dock senast sex månader efter att ha tagit del av underrättelsen.

Bestämmelser om åtgärder som Trafiksäkerhetsverket ska vidta om en typ inte stämmer överens med kraven finns i 42—44, 44a och 44 b § i fordonslagen.

14 §

Provisoriskt EG-typgodkännande för fordonstyper, system, komponenter eller separata tekniska enheter

Trafiksäkerhetsverket kan på begäran av tillverkaren bevilja ett sådant provisoriskt EG-typgodkännande för en fordonstyp, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet som avviker från kraven i ett särdirektiv.

Trafiksäkerhetsverket ska i fråga om ett sådant provisoriskt EG-typgodkännande som avses i 1 mom. inom en månad från det att ansökan inkommit sända kommissionen och de övriga EES-staterna ett intyg över typgodkännande jämte bilagor samt dokumentation där motiveringen till beslutet framgår. Efter att kommissionen har behandlat ansökan fattar Trafiksäkerhetsverket det slutliga beslutet med anledning av ansökan.

Ett provisoriskt EG-typgodkännande ska gälla i minst tre år. Detta typgodkännande kan på begäran av en medlemsstat förlängas genom beslut av kommissionen.

Trafiksäkerhetsverket ska göra ett i denna paragraf avsett provisoriskt EG-typgodkännande permanent när ett nytt särdirektiv har utfärdats om saken och det har trätt i kraft.

15 §

Typgodkännande av små serier och beviljande av undantag för de sista fordonen i en serie

Trafiksäkerhetsverket kan på begäran av tillverkaren och av särskilda skäl bevilja undantag från de krav som anges i de särdirektiv som finns som bilaga till denna förordning i fråga om fordon som tillverkas i små serier, om undantaget inte äventyrar säkerheten i arbete.

Det årliga antalet fordon av samma typ som tillverkas i små serier och som registreras, saluförs eller tas i bruk i Finland får vara

högst det som anges i tabellen i avsnitt A i bilaga V till direktivet om typgodkännande.

Trafiksäkerhetsverket ska meddela om typgodkännande av fordon som tillverkas i små serier till kommissionen och de EES-stater som tillverkaren har uppgett. Om Trafiksäkerhetsverket tar emot ett sådant meddelande från en annan EES-stat, ska verket inom tre månader besluta om det godkänner registrering av fordon av denna typ. Om Trafiksäkerhetsverket godkänner registrering, ska det samtidigt besluta om för hur många fordon av samma typ ett EG-typgodkännande ska tillåtas.

Bestämmelser om beviljande av undantag för de sista fordonen i en serie finns i 69 § i fordonslagen.

16 §

Fordon avsedda för särskilda ändamål

Trafiksäkerhetsverket kan på tillverkarens begäran bevilja undantag från tillämpning av en eller flera bestämmelser i ett eller flera särdirektiv, om saken gäller fordon avsedda att användas av försvarsmakten, befolkningskydds- och brandförsvarenheter eller enheter som svarar för upprätthållandet av ordningen förutsatt att säkerheten i arbete inte äventyras.

17 §

Undantagsförfarande vid registrering, försäljning och ibruktagande

Bestämmelser om Trafiksäkerhetsverkets rätt att vägra registrering av en fordonstyp på grund av allvarlig säkerhetsrisk i fråga om trafiksäkerhet eller arbetarskydd finns i 80 och 81 § i fordonslagen.

Bestämmelser om social- och hälsovårdsministeriets rätt att av orsaker som avses i 1 mom. förbjuda försäljning och ibruktagande av en fordonstyp finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskydssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Trafiksäkerhetsverket kan förbjuda en permanent registrering av sådana icke färdigbyggda fordon som avses i 5 § tills de är färdigbyggda, även om försäljning av dessa fordon är tillåten.

18 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 2 december 2010

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning om EG-typgodkännande av traktorer och av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till traktorer (356/2005).

Regeringssekreterare Tuula Andersin

KRAVEN PÅ EG-TYPGODKÄNNANDE FÖR TRAKTORER

EG-typgodkännandet av traktorer genomförs enligt kraven i följande direktiv:

rådets direktiv 76/115/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förankring av bilbälten i motorfordon, i dess lydelse enligt rådets direktiv 81/575/EEG, kommissionens direktiv 82/318/EEG, 90/629/EEG och 96/38/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/41/EG,

rådets direktiv 76/432/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, kommissionens direktiv 96/63/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG,

rådets direktiv 76/763/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om passagerarsäten på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 2010/52/EU,

rådets direktiv 78/764/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förarsätet på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, kommissionens direktiv 83/190/EEG, 87/354/EEG och 88/465/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EEG, kommissionens direktiv 1999/57/EG och rådets direktiv 2006/96/EG,

rådets direktiv 80/720/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förarutrymme, tillträde till förarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, kommissionens direktiv 88/414/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 2010/22/EU,

rådets direktiv 86/297/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kraftuttagen på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul samt skydd av dessa uttag, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG,

rådets direktiv 86/298/EEG om baktill monterade skyddsbågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul, i dess lydelse enligt rådets direktiv 89/682/EEG, kommissionens direktiv 2000/19/EG och 2005/67/EG, rådets direktiv 2006/96/EG och kommissionens direktiv 2010/22/EU,

rådets direktiv 86/415/EEG om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 2010/22/EU,

rådets direktiv 87/402/EEG om skyddsbågar monterade framför förarsätet på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul, i dess lydelse enligt rådets direktiv 89/681/EEG,

kommissionens direktiv 2000/22/EG och 2005/67/EG, rådets direktiv 2006/96/EG och kommissionens direktiv 2010/22/EU,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer avsedda för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer och om ändring av rådets direktiv 74/150/EEG, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2005/13/EG, rådets direktiv 2006/96/EG och kommissionens direktiv 2010/22/EU,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/2/EG om siktfält och vindrutetorkare för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/57/EG om överrullningsskydd för jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/58/EG om kopplingsanordningen och backväxeln på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/59/EG om backspeglar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/60/EG om högsta konstruktiva hastighet och lastplattformar för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/61/EG om installationen av belysnings- och ljussignalanordningar på jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/63/EG om vissa delar och egenskaper hos jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/64/EG om dämpning av radiostörningar (elektromagnetisk kompatibilitet) som orsakas av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/66/EG om styrinrättningen på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/68/EG om typgodkännande av delar för belysnings- och ljussignalanordningar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/75/EG om överrullningsskydd på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (statisk provning),

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/76/EG om bullernivån på förarplatsen i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/144/EG om vissa delar och egenskaper på jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2010/52/EU.

Enligt artikel 29 och bilaga I i anslutningsakten från 1994 står typgodkännandenummer 17 för Finland.

Nr 1101

Statsrådets förordning
om ändring av statsrådets förordning om säker användning och
besiktning av arbetsutrustning

Utfärdad i Helsingfors den 9 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning om säker användning och besiktning av arbetsutrustning (403/2008) 14 §, 20 § 3 mom. och 25 § samt *fogas* till förordningen ett nytt 3 a kap. som följer:

14 §

Särskilda kompetenskrav

Den som för en mobilkran vars lyftkapacitet överstiger 5 ton eller en tornkran ska ha avlagt lämplig yrkesexamen eller en behövlig del av en sådan.

Om en lastkrans lastmoment överstiger 25 tonmeter och om den är avsedd att användas huvudsakligen till annat än lastning av fordon, ska föraren ha avlagt lämplig yrkesexamen eller en behövlig del av en sådan.

En trucks eller personlyftanordnings förare ska ha skriftligt tillstånd av arbetsgivaren att använda en den. Innan tillståndet ges ska arbetsgivaren försäkra sig om att föraren har tillräcklig förmåga och skicklighet att använda arbetsutrustningen på ett säkert sätt.

Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja arbetsgivaren tillstånd att på arbetsplatsen i fråga som förare av en viss kran anlita en person som inte har kompetens enligt 1 eller 2 mom., om denne har på något

annat sätt visad förmåga och skicklighet att föra kranen och om arbetstagarnas säkerhet är garanterad.

20 §

Planering av lyftarbete och val av lyftanordning

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om lyft gäller också personlyft samt förflyttningar och transporter med en lyftanordning.

25 §

Personlyft

Personer får med de undantag som anges i 3 a kap lyftas endast med en lyftanordning som är tillverkad för detta ändamål.

I arbetskorpen på en lyftanordning med teleskopbom eller ledbom ska arbetstagaren använda personlig fallskyddsutrustning.

Innan arbete i en hängställning inleds ska man utreda dels möjligheterna och metoderna att förankra hängställningens bärande linor, dels placeringen av linorna. Hållbarheten hos förankringen vid en byggnad eller annan konstruktion ska visas på ett tillförlitligt sätt.

3 a kap.

Användning av kranar och gaffeltruckar för personlyft

25 a §

Undantag i användningen av personlyftanordningar

Om det inte är ändamålsenligt tryggt eller att i det planerade arbetet använda en för personlyft tillverkad anordning eller annan motsvarande arbetsmetod, kan vid personlyft undantagsvis användas en för lyft av göds tillverkad kran eller sådan gaffeltruck (*truck*) som rör sig med hjälp av en egen primärmotor, om de särskilda krav som anges i detta kapitel uppfylls.

25 b §

Krav på den kran och truck som används

Kranar och truckar som används för personlyft ska ha sådan stabilitet och lyftkapacitet att de är trygga att använda. Kranens största tillåtna last ska vara minst dubbelt så stor och truckens största tillåtna last minst fem gånger så stor som den belastning som uppstår vid personlyft.

Rörelsehastigheten vid lyft och sänkning får vara högst 0,5 meter per sekund för kranar och 0,3 meter per sekund för truckar.

Lastbärande cylindrar i kranar ska vara försedda med en säkerhetsanordning, som hindrar bommen från att röra sig okontrollerat och bomanordningen från att sjunka ner på ett farligt sätt om det hydrauliska systemets tryckslang eller tryckrör går sönder. En truck ska vara försedd med en säkerhetsanordning som i händelse av störningar eller fel i truckens hydraulik hindrar korgen från att falla ner eller begränsar korgens fallhastighet så att den är tillräckligt låg.

25 c §

Krav som gäller arbetskorg

En arbetskorg ska vara planerad och tillverkad för lyft av personer.

En arbetskorg ska fästas vid en kran eller truck på ett säkert sätt. Vid användning av lastbilskran ska arbetskorgen fästas vid kranens kranarm. När endast kranens lyftlina används för att bära upp en arbetskorg ska korgens upphängning säkras med ett separat lyftmaskineri eller en säkerhetsanordning.

Tillträdet till arbetskorgen ska vara säkert. Vid behov ska det finnas steg och handtag som kan användas vid tillträde till arbetskorgen. Korgen ska ha märkta fästpunkter där den personliga fallskyddsutrustningen ska fästas. I fråga om val och användning av fallskyddsutrustning föreskrivs särskilt.

En arbetskorg som fästs vid kranens kranarm eller vid en truck vars lyfthöjd överstiger sex meter ska vara försedd med nödstopp.

Arbetskorgen ska ha en tydlig märkning och arbetskorgens största tillåtna belastning och arbetsmängd.

25 d §

Krav som gäller lyftarbetet

Om föraren och den som arbetar i arbetskorgen inte oavbrutet kan se varandra tillräckligt väl, ska kontakten säkerställas med hjälp av kommunikationsutrustning. En tornkran ska vara försedd med krankamerautrustning. De kanaler som den radiotelefon som används vid styrning av lyftarbetet utnyttjar ska vara spärrade för annan radiotrafik.

Samtidigt som personer lyfts får med kranen eller trucken inte lyftas annan last. I arbetskorgen får arbetstagaren dock transportera sina personliga arbetsredskap och förnödenheter, om de inte äventyrar lyftarbetets säkerhet.

Under lyftet ska mobilkranens och lastkranens stödben vara i stödläge.

Om det finns en person i arbetskorgen, får en truck förflyttas på sitt underlag endast med arbetskorgen i nedre läge. Om det är en förutsättning för ändamålsenligt eller säkert arbete kan en truck dock förflyttas korta

sträckor med arbetskorgen i upphöjt läge, om det är möjligt att säkerställa att personen i korgen under förflyttningen inte kan falla ner, komma i kläm eller annars utsättas för risk för olycksfall. Det är inte tillåtet att stiga in i eller ur en arbetskorg som är i upphöjt läge, om det inte är nödvändigt av säkerhetsskäl.

25 e §

Krav som gäller föraren

Föraren ska dagligen innan lyftarbetet inleds försäkra sig om att arbetskorgen är säkert upphängd och att lyftanordningen fungerar på ett säkert sätt.

Föraren ska under lyftarbetet vara i kranens eller truckens förarhytt eller i den omedelbara närheten till lyftanordningens manöverorgan. Föraren ska fortgående följa med arbetskorgens rörelser.

Om det inte krävs att föraren har särskild kompetens i enlighet med 14 §, ska han eller

hon ha ett av arbetsgivaren utfärdat skriftligt tillstånd att använda en sådan kran som avses i detta kapitel.

25 f

Säkerställande av lyftanordningens och arbetskorgens funktionsduglighet

Arbetsgivaren ska besikta en truck som används för personlyft och försäkra sig om att den är stabil och säker att använda innan trucken tas i bruk första gången och efter en ändring som är av betydelse för säkerheten. En ny besiktning ska utföras inom ett år från föregående besiktning.

Arbetsgivaren ska besikta arbetskorgen och försäkra sig om att korgens upphängning är säker innan korgen tas i bruk första gången och efter en ändring som är av betydelse för säkerheten. En ny besiktning ska utföras inom ett år från föregående besiktning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 9 december 2010

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Konsultativ tjänsteman Antti Posio

Nr 1102

Statsrådets förordning

om upphävande av statsrådets beslut om personlyft med kran och gaffeltruck

Utfärdad i Helsingfors den 9 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut om personlyft med kran och gaffeltruck (793/1999).

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 9 december 2010

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Konsultativ tjänsteman Antti Posio

Rådets direktiv 95/63/EG; EGT nr L 335, 30.12.1995, s.28

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1099—1102, 2 ark